

ODMYŚLIĆ (1) *vb pf*

o jasne.

praet [1 sg m -m odmyślił.] ◇ 3 sg m odmyślił.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Doprowadzić do końca myślenie na jakiś temat, dojść do jakiejś konkluzji [co]: O przyśzłym dniu niechay próznę rady: Iuż to dawno Bóg odmyślił w niebie/ A ktęý rádźie nie przypuńczą ćiebie. KochPieś 24.

[Ze zdaniem dopełnieniowym: [dworska niemoc] Fráncuzom/ naczęściéy nogi [...] náchodźi [...]: Włochom/ ácz íkryte części niż infzym nie mniéy/ ále twarz/ vřtá/ nos/ bárzo częřto: ieili dla perfumów/ álbo w cáłowániu rořpuřty/ iefzczem nie odmyślił. OczkoPrzymiot 7 (Linde).]

Formacje współrdzenne cf MYŚLIĆ.

MP